

6 mm je vyzdobena rozpjatými křídly. Pod křídly je umístěn střední znak republiky Československé. Pod znakem jsou váhy; na vážní příčce jsou upevněny dvě misky třemi řetízky. Pod váhami je štítek, na němž je vyznačena kolková hodnota blanketu. V černém pozadí po levé straně středního pruhu jsou dvě bílé letopočetové číslice 19 a po pravé straně druhé dvě bílé letopočetové číslice 28. Na pravo od viněty je černě vytisknut text směnky, provedený písmem podobajícím se tučnému rondu ležatému. Ve středu podtisku umístěn je malý znak republiky Československé v guillochové rúžici menší, která je položena přes rúžici větší, provedenou rovněž guillochem a zaujímající plochu 155 mm širokou a 90 mm vysokou. Ostatní plocha kolem velké rúžice až k rámečkovému okraji je vyplněna sítkováním.

§ 3.

(1) Dosavadních úředních směnečných blanketů lze používat i na dále předpokládajíc, že kolková hodnota blanketu se shoduje se směnečným penízem a dobou dospělosti směnky, a, není-li tomu tak, že bude poplatek doplněn na zákonnou míru způsobem uvedeným v § 12, I, B, 1, nebo C zákona č. 48/1928 Sb. z. a n.

(2) Vyhláškou ministerstva financí bude ustanoveno, kdy dosavadní úřední směnečné blankety budou vzaty z oběhu a kdy budou vyměňovány za blankety nové.

(3) Ministerstvo financí se zmocňuje, aby úřední směnečné blankety napříště měnilo vyhláškami uveřejněnými ve Sbírce zák. a nař.

§ 4.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášky; tímto dnem pozbývá účinnosti vládní nařízení ze dne 28. července 1921, č. 264 Sb. z. a n., o nových úředních blanketech směnečných a o výměně starých úředních blanketů směnečných.

(2) Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr financí.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Engliš v. r.

Novák v. r.

Dr. Spina v. r.

Udržal v. r.

Černý v. r.

Najman v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

151.

Vládní nařízení

ze dne 30. srpna 1928

o příplatech k odpočivným a zaopatřovacím požitkům kancelářských oficiantů, po případě jejich pozůstalých a kancelářských oficiantek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6 zákona ze dne 24. května 1928, č. 80 Sb. z. a n., o příplatech některým státním a jiným veřejným zaměstnancům ve výslužbě a pozůstalým po takových zaměstnancích zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě:

§ 1.

(1) Podle zásad zákona ze dne 24. května 1928, č. 80 Sb. z. a n., přísluší roční příplatky k řádným odpočivným požitkům kancelářských oficiantů a oficiantek, dále členů bývalého zaopatřovacího ústavu, jakož i k zaopatřovacím požitkům pozůstalých po uvedených osobách mužského pohlaví.

(2) Podmínkou této úpravy jest, že osoby v odstavci 1. uvedené nabyly nároku na odpočivné nebo zaopatřovací požitky na základě služebních požitků upravených podle zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., vládním nařízením ze dne 8. února 1923, č. 33 Sb. z. a n., nebo, že nabyly nároku na úpravu svých odpočivných nebo zaopatřovacích požitků podle vládního nařízení ze dne 18. června 1925, č. 145 Sb. z. a n.

§ 2.

Nároku na příplatek nemají osoby v § 1 uvedené:

a) jichž odpočivné požitky jsou již nyní vyměřeny z pensijní základny určené podle služného XIII. třídy služebního stáří (díl I., § 1 vládního nařízení č. 33/1923 Sb. z. a n.),

b) které byly účastny propočítání služební doby podle vládního nařízení č. 666/1920 Sb. z. a n.,

c) které nebyly účastny propočítání služební doby podle vládního nařízení č. 666/1920 Sb. z. a n., proto, že k novému nebo k opětnému přijetí do služby došlo až po 8. červnu 1922,

d) pozůstalí po osobách mužského pohlaví, uvedených pod písm. a), b), c).

§ 3.

Příplatek určuje se tak, že zvýší se o 20% pensijní základna rozhodná pro výměření nynějších odpočivných (zaopatřovacích) požitků. Ze zvýšené pensijní základny vypočte se odpočivný (zaopatřovací) požitek dosavadní procentní sazbou a podle předpisů, které platí pro výměru těchto požitků. Rozdíl mezi takto vypočteným odpočivným (zaopatřovacím) požitkem a dosavadním řádným výslužným (vdovskou pensí, příspěvkem na výchovu, sirotčí pensí) tvoří příplatek. Avšak dosavadní celkové odpočivné (zaopatřovací) požitky (řádné výslužné, vdovská pense, příspěvek na výchovu, sirotčí pense, včetně jakýchkoliv přídatků a všech požitků drahotných) s příplatkem dohromady nesmějí převýšiti částku, kterou by činily celkové odpočivné (zaopatřovací) požitky, odpovídající služnému XIII. třídy služebního stáří [§ 2, písm. a)].

§ 4.

(1) Nedosahují-li dosavadní celkové odpočivné neb zaopatřovací požitky (§ 3) zvýšené o příplatek příslušející podle předchozích ustanovení nejnižších ročních výměr stanovených pro kancelářské oficianty v § 64, pro vdovy po nich v § 73 a sirotky v §§ 75 a 77 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 113 Sb. z. a n., včetně případného výchovného a přídatku na děti podle výměry právě uvedeného nařízení, zvýší se příplatek tak, aby celkové požitky nynější dosáhly příplatkem zmíněné nejnižší výměry včetně případného výchovného a přídatku na děti.

(2) Osobám uvedeným v § 2, kterým nepřísluší příplatek podle § 1, přízná se doplněk na nejnižší výměry — včetně případného výchovného a přídatku na děti — uvedené v předšlém odstavci, jsou-li jejich celkové odpočivné (zaopatřovací) požitky (§ 3) menší než uvedené nejnižší roční výměry.

(3) Změní-li se rodinný stav, který byl základem výměry příplatku nebo doplněk, vyměří se příplatek nebo doplněk znovu podle změněného stavu.

§ 5.

(1) Příplatky a doplnky podle tohoto nařízení povolené nemají vlivu na výměru drahotných požitků.

(2) Za normální výslužné podle § 57, odstavec 2 nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., ve znění článku I. § 4 vládního nařízení ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., jest pokládati normální vý-

služné zvětšené o příplatek nebo doplněk, který zemřelému příslušel nebo byl by příslušel za účinnosti tohoto nařízení.

§ 6.

K odpočivným (zaopatřovacím) požitkům, poskytnutým podle volné úvahy v mezích příslušných předpisů na základě služebních požitků podle vládního nařízení č. 33/1923 Sb. z. a n., lze takto poskytnouti i příplatky a doplnky podle tohoto nařízení.

§ 7.

(1) Platnost ustanovení § 83 a § 84 vládního nařízení č. 113/1926 Sb. z. a n. se rozšiřuje i na kancelářské oficianty a oficiantky, případně členy bývalého zaopatřovacího ústavu, pokud se týče na pozůstalé po kancelářských oficiantech, případně mužských členech bývalého zaopatřovacího ústavu, kteří nebyli podrobeni ustanovením uvedeného nařízení.

(2) Nejvyšší pensijní základnou podle § 84, odst. 1., písm. a) vládního nařízení č. 113/1926 Sb. z. a n. rozumí se nejvyšší výměra pensijní základny podle vládního nařízení č. 33/1923 Sb. z. a n., které zaměstnanec mohl dosáhnouti časovým postupem podle vládního nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., to jest částka 10.686 Kč.

(3) Nejvyšší výměra příspěvku na výchovu a sirotčí pense, stanovená naposledy v § 3 vládního nařízení č. 145/1925 Sb. z. a n., se zrušuje.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1928 a provedou je všichni členové vlády.

Dr. Šrámek v. r.,

též za ministra Dr. Beneše.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

Novák v. r.

Najman v. r.

Udržal v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Spina v. r.,

též za ministra Dr. Mayr-Hartinga.

Dr. Srdínko v. r.,

též za ministra Dr. Hodžu.

Dr. Gažík v. r.,

též za ministra Dr. Tiso.